

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

TEMPORADA
DE CONCERTS

2011
2012

04

Programa de mà
21, 22 i 23 d'octubre de 2011

PER MOLTS ANYS MESTRE LISZT

Antoni Wit director

L'AUDITORI

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

ELS BALLETS RUSSOS DE DIAGHILEV, 1909-1929

Quan l'art balla amb la música

L'Exposició organitzada pel Victoria & Albert Museum de Londres, aterra al CaixaForum Barcelona per rescatar la figura de Serge Diaghilev (Novgorod, 1872 - Venècia, 1929) a través de la seva companyia de dansa, els Ballets Russos.

Aprofitant que a la Temporada de l'OBC 11-12 dedica 3 programes als Ballets Russos (7, 14 i 25), l'OBC en col·laboració amb CaixaForum ofereixen:

Condicions especials per als abonats a l'OBC:

1. Visita guiada gratuïta a l'exposició. A escollir entre 23 o 24 de novembre a les 20h.
Reserveu la vostra plaça trucant al 93 476 86 30
2. Assistència gratuïta a conferències (presenteu-vos directament al CaixaForum).

Places limitades.

Vestit per a l'esposa del Bafú Chout,
després de Mikhaïl Lariónov,
vestit, 1921 © V&A Images

En col·laboració amb

CaixaForum
Barcelona
Obra Social "la Caixa"

Més informació a:
www.obrasocial.lacaixa.es / www.obc.cat

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

L'AUDITORI

OCTUBRE 11

DIVENDRES 21 | 21h · DISSABTE 22 | 19h · DIUMENGE 23 | 11h

Sala 1 Pau Casals

04 PER MOLTS ANYS MESTRE LISZT

Antoni Wit director

Richard Wagner

(Leipzig 1813 - Venècia 1883)

Tannhäuser. Obertura i Bacanal (1843-1847)

César Franck

(Lieja 1822 - París 1890)

El caçador maleït. Poema simfònic (1882)

Franz Liszt

(Raïding, Hongria 1811 - Bayreuth 1886)

Tasso, Lamento e Trionfo. Poema simfònic núm. 2. (1849) 1a audició

Els Preludis. Poema simfònic núm. 3. (1848)

La durada aproximada del concert serà
de 77 minuts, més una pausa de 20 minuts.

! Per gaudir millor del concert, apagueu els mòbils i desactiveu tota mena d'alarmes sonores. Conteniu, en tant que us sigui possible, els estossecs. L'ús d'un mocador redueix notablement l'impacte acústic.

COMENTARIS AL PROGRAMA

Els aniversaris són un pretext recurrent per promoure el consumisme, és cert, però val a dir que també serveixen per fer balanç i revisar i gaudir de l'empremta amb què alguns grans genis han marcat la història. És per això que, en la vetllada d'avui, l'OBC ha volgut homenatjar-ne un de molt especial: el 22 d'octubre d'enguany se celebra el dos-cents aniversari del naixement de Franz Liszt (1811-1886), una de les personalitats més destacades del segle XIX.

Aquest any es commemora el dos-cents aniversari del naixement de Franz Liszt, gran innovador de la música per a piano i per a orquestra.

D'origen hongarès, Liszt, sense arribar a ser el més il·lustre d'una època que va veure brillar altres genis, com ara Beethoven o Wagner, va ser l'autoritat musical més preuada del seu temps. Tot i ser un creador nat des que era un infant, la seva primera trajectòria professional va estar marcada pel fort desig d'assolir allò que Niccolò Paganini va aconseguir amb el violí: inspirat per la perfecció tècnica de les interpretacions que el virtuós de l'arc mostrava en les gires de concerts que ofería per tot Europa, Liszt va obsessionar-se per la tècnica pianística, exprimint totes les possibilitats sonores del seu instrument i convertint-se en l'expert del teclat més valorat en les sales de concert del vell continent. Durant els anys quaranta del segle del Romanticisme enamorava l'audiència amb uns concerts en què culminava una metodolo-

gia de la interpretació del piano mai vista. El teclat, amb tots els seus profusos matisos, no tenia secrets per al gran Liszt, però el seu esperit encara demanava més: volia desprendre's de l'halo de frivolitat que envoltava la seva fama de fenomen i va decidir lliurar-se al seu talent creatiu, ple d'idees i ansios. Així, gairebé ocult entre ovacions, rams de flors i teatres desbordats, l'artista hongarès va aconseguir desfer-se de tot això i resorgir com a músic creador: el 1847 oferí l'últim recital anunciant la seva retirada com a concertista per instal·lar-se a Weimar i dedicar-se en cos i ànima a compondre. En aquesta faceta, Liszt s'ha d'entendre com a gran innovador en diversos àmbits, especialment en la música original que creà per a piano, però també va encetar nous camins en la música per a orquestra. En relació amb aquest últim grup, l'OBC tancarà el programa d'avui interpretant dos dels seus poemes simfònics, un gènere força utilitzat durant el segle XIX i que partia d'una idea de caràcter poètic o literari amb l'objectiu d'explicar una història mitjançant una música que despertés emocions i sensacions, i que convidés a la imaginació de l'oient a somniar. Sense ser l'inventor de la música programàtica (Berlioz ja havia definit un camí prou clar amb la seva *Simfonia fantàstica*), Liszt va batejar el *poema simfònic* com a tal, i en va compondre tretze, que constitueixen un gruix significatiu i el més valorat de la seva obra orquestral, assentant així les bases d'un gènere que evolucionaria, serviria d'inspiració a altres compositors i seria molt popular en el catàleg d'un generós nombre de compositors al llarg de tot el segle. D'un sol

moviment, el compositor romàntic volia que en aquestes obres s'aglutinés el propòsit simfònic incorporant tota la complexitat de l'arquitectura musical que definia el primer moviment d'una simfonia, però sense renunciar a aquell aire evocador que insinuaven les obertures, mantenint sempre en el punt de mira la transformació temàtica per fugir de les melodies recurrents que, com era habitual, s'associaven a un tema principal. El procés compositiu de Liszt en aquestes obres va ser dens i sotmès a dures sessions d'assaig i revisió; considerava els seus poemes simfònics com a éssers vius en constant experimentació. A l'inici d'aquesta etapa, la dels primers dotze poemes creats entre 1848 i 1858 –l'últim no va veure la llum fins al 1882– Liszt encara tenia un coneixement limitat de l'orquestració, i és per això que va acceptar l'ajut d'August Conradi (1821-1873) i de Joachim Raff (1822-1882), el segon dels quals va reivindicar anys més tard el seu paper substancial en la confecció de l'obra orquestral del compositor hongarès.

Però abans de gaudir de l'obra de Liszt en aquest programa dedicat a la seva memòria, és del tot adient posar fil a l'agulla amb dos dels seus il·lustres contemporanis, Richard Wagner (1813-1883) i César Franck (1822-1890), dels quals l'OBC interpretarà dues

**Wagner i Liszt sempre van
mantenir un contacte molt estret,
enfortit per lligams familiars quan
Wagner es va casar amb
Còsima Liszt.**

interessants creacions a la primera part.
Wagner sempre va rebre el suport de Liszt,

del qual va arribar a ser-ne gendre al casar-se amb la seva filla, Còsima Liszt. Ambdós músics van mantenir un contacte molt estret durant tota la vida, amb alts i baixos per la personalitat convulsa que tots dos posseïen; Liszt va ser un apassionat admirador de l'obra de Wagner, de qui sempre va promoure tota activitat que estigués relacionada amb la divulgació de la seva música. Obre el programa l'*Obertura* i la *Bacanal* del *Tannhäuser* wagnerià (1845) que, malgrat formar part d'una òpera, és per si mateixa una pàgina tant o més cèlebre que moltes de les seves altres obres independents. En un context d'extrema riquesa melòdica i sonoritat progressiva, la partitura exposa un resum de l'acció de l'obra en un discurs que ben bé pot llegir-se com a poema simfònic –que es mou entre la llegenda del cavaller Tannhäuser i el concurs de trobadors del castell de Wartburg– a través de melodies farcides de motius conductors que conviden al clímax i a l'exaltació emocional, com la del majestuós cor de peregrins que es desplega en forma coral o les associades a la Bacanal amb tots els seus sumptuosos cromatismes que descriuen l'espai on Venus té les seves criatures plenes d'encant i seducció.

El caçador maleït, de César Franck, forma part dels grans poemes simfònics del segle XIX, un gènere que va ser força utilitzat pel compositor belga. Es va estrenar a París el 1883 i està inspirat en una balada lírica alemanya de Gottfried Bürger (1747-1794). En un entramat orquestral generós, colorista i clarament influenciat per Liszt, Franck descriu d'una manera literal l'aventurera història en la qual es basa. El mateix compositor comenta: «el salvatge comte Hackenburg surt de caça custodiat per una calçada; es queda sol, el seu cavall no vol

continuar i una veu d'ultratomba el maleeix i l'informa que serà per sempre perseguit fins a l'infern. Surten flames de totes bandes i el comte fuig estabornit empaitat pels

El caçador maleït de Franck deixa entreveure influències wagnerianes, però també de Berlioz i de Liszt.

dimonis a través de l'abisme».

L'obra de Liszt *Tasso, lamento e trionfo*, és el primer dels poemes simfònics del compositor romàntic que s'escoltaran a la segona part del programa d'avui; compost el 1849 i revisat anys més tard en diverses ocasions, es tracta del segon d'un cicle de tretze. La versió definitiva (1854) és un profús treball que parteix d'una melodia tradicional aliena que Liszt havia sentit uns anys abans a Venècia de la veu d'un gondoler. Aquest material, que servirà de *leitmotiv* durant el desenvolupament temàtic, va passar primer per les mans orquestradores de Conradi la versió del qual Liszt va estrenar a Weimar el 1849 com a obertura d'una representació de l'obra de teatre *Torquato Tasso*, de Goethe, amb motiu del centenari del naixement del poeta i dramaturg alemany. Posteriorment, Liszt va revisar aquesta versió, que també va ser retocada per Raff i novament modificada pel compositor hongarès, el qual a més hi va afegir el minuet central. D'aquest sorprenent i rebuscat procés va sorgir-ne una obra

inspirada tant per l'esmentada obra teatral de Goethe com pel poema *Tasso*, de Lord Byron, i que es fonamentava en la vida del poeta italià del segle XVI Torquato Tasso. L'obra, en la línia que volia transmetre Liszt, evoca la solitud, la desesperació, la bogeria, la passió, el triomf i la victòria que va experimentar Tasso en vida en una partitura del tot evocadora, bella i emocionant. *Les Préludes*, l'obra de Liszt que tanca el concert d'avui, se situa en el tercer lloc del cicle de poemes simfònics; és un dels més populars, perfilat ja des del 1845 i estrenat el 1854. El compositor, tot i que inicialment va concebre l'obra com a obertura per a una peça coral titulada *Els quatre elements*, basada en poemes del francès Joseph Autran, finalment va trobar una inspiració millor en un poema d'Alphonse de Lamartine titulat *Noves meditacions poètiques*. L'obra manté les parts en què es divideix el text, incloent-hi diferents períodes de la vida d'un ésser humà que el compositor va agafar en un sentit genèric i poc literal: *Pròleg, Amor, Tempestes de la vida, Idil·li pastoral, Lluita i Victòria*. En les sis seccions apareixen diferents temes musicals que, tanmateix, estan engranats a partir de la modificació i ampliació d'un sol motiu de tres notes. A l'inici d'una partitura plena de colors sumptuosos, el mateix Liszt resumeix l'esperit de l'obra: «Què és la nostra vida sinó una sèrie de preludis en aquest cant desconegut del qual la mort és la primera nota i la més solemne?»

Manel Cereijo

TV3 amb L'Auditori

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

PROGRAMA

04

Javier Pérez Senz, periodista i crític musical

Richard Wagner *Tannhäuser*. Obertura i Bacanal

- Orquestra Filharmònica de Viena
Hans Knappertsbusch, director / Decca (1953)
- Orquestra Filharmònica de Berlín
Herbert von Karajan, director / Deutsche Grammophon (1984)
- Orquestra Filharmònica de Viena
Georg Solti, director / Decca (1961)
- Orquestra del Royal Concertgebouw d'Amsterdam
Riccardo Chailly, director / Decca (1995)

César Franck *El caçador maleït*

- Orquestra Simfònica de Boston
Charles Munch, director / RCA (1957)
- Orquestra de París
Daniel Barenboim, director / Deutsche Grammophon (1976)
- Orquestra Philharmonia
Riccardo Muti, director / EMI (1981)

Franz Liszt *Tasso*

- Orquestra Filharmònica de Londres
Bernard Haitink, director / Philips (1968)
- Orquestra Philharmonia
Constantin Silvestri, director / Testament (1957)
- Orquestra Estatal Hongaresa
Janos Ferensick, director / Hungaroton (1982)

Franz Liszt *Els preludis*

- Orquestra Filharmònica de Viena
Wilhelm Furtwängler, director / EMI (1954)
- Orquestra Filharmònica de Berlín
Herbert von Karajan, director / Deutsche Grammophon (1967)
- Orquestra Filharmònica de Londres
Bernard Haitink, director / Philips (1968)

Concerts de l'OBC per rne

Podeu tornar a sentir aquest programa, connectant amb Ràdio Clàssica de RNE el diumenge 30 d'octubre a partir de les 20 h.

R. Clàssica Barcelona
F. M. 93.0

R. Clàssica Girona
F. M. 91.1

R. Clàssica Lleida
F. M. 89.2

R. Clàssica Tarragona
F. M. 91.5

radio clásica
rne

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC es va fundar l'any 1944 sota la direcció del mestre Eduard Toldrà. L'any 1962, Rafael Ferrer pren el relleu fins l'any 1967. Des de llavors i fins a l'actualitat, l'OBC ha comptat també com a titulars amb els mestres Antoni Ros Marbà (1967-1978, 1981-1986), Salvador Mas (1978-1981), Franz-Paul Decker (1986-1991), García Navarro (1991-1993), Lawrence Foster (1996-2002), Ernest Martínez Izquierdo (2002-2006) i Eiji Oue (2006-2010). Des de la temporada 2010-11 el director titular n'és Pablo González.

En els més de 66 anys de trajectòria, l'OBC ha programat nombroses estrenes i ha realitzat diversos enregistraments discogràfics amb Decca, EMI, Auvidis, Koch, Claves, Naxos, Telarc i BIS, entre d'altres, amb obres de Montsalvatge, Gerhard, Falla, D'Albert, Albéniz, Donhány, Bartók, Bizet, i Rodrigo, amb intèrprets destacats del panorama internacional. L'OBC ha guanyat el Grammy Llatí al "Millor àlbum de música clàssica" en tres ocasions: l'any 2000 amb el CD *La Dolores*, l'any 2004 amb el CD *Carmen Symphony* i l'any 2006 amb el CD *Rhapsody in blue*. Últimament, l'OBC ha enregistrat, entre d'altres, *El Concierto de Aranjuez*, amb la destacada solista de guitarra Xuefei Yang, per a la discogràfica EMI, i també una monografia d'Albéniz, amb el segell Tritó.

D'altra banda, l'OBC ha mantingut una activitat artística continuada a l'estranger, amb gires per diferents països d'Europa, Àsia i Estats Units. Aquestes gires li han permès actuar en sales de renom com el Carnegie Hall de Nova York i prendre part en festivals internacionals com el Proms al Royal Albert Hall de Londres.

Han col·laborat amb l'OBC directors i solistes de gran renom com Elihu Inbal, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim, Christopher Hogwood, Ton Koopman, Michel Plasson, Emmanuel Krivine, Leonard Slatkin, Dmitri Kitajenko, Giovanni Antonini, Yakov Kreizberg, Stéphane Denève, Josep Pons, Marc Minkowski, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Shlomo Mintz, Arcadi Volodos, Montserrat Caballé, Alicia de Larrocha, Misha Maisky, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Hilary Hahn, Michel Camilo, Ute Lemper, Gidon Kremer, Truls Mørk, Sarah Chang, Viktoria Mullova, Violeta Urmana, Nicholas Angelich, Till Fellner i Vadim Repin, entre molts d'altres.

Dins del marc de col·laboració entre l'OBC i el Gran Teatre del Liceu, l'OBC ha interpretat en aquest teatre, en versió de concert, les òperes *El Jugador* de Prokófiev i la poc interpretada *Daphne* de Strauss, amb gran èxit de públic i crítica.

L'OBC té el compromís de divulgar la música clàssica i contemporània de totes les cultures i tendències, donant prioritat a la difusió dels compositors catalans. Al mateix temps, l'OBC participa activament en els concerts escolars i les diverses activitats que organitza el Servei Educatiu de L'Auditori.

L'OBC està integrada en el Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, format per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Des de l'any 1999, té com a seu pròpia L'Auditori de Barcelona, obra de l'arquitecte Rafael Moneo.

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Pablo González Director Titular

Primers violins

Cristian Chivu, concertino associat
Raül García, assistent concertino
María José Aznar
Sarah Bels
José Valentín Centenero
Walter Ebenberger
Ana Isabel Galán
Natalia Mediavilla
Katia Novell
María Pilar Pérez
Anca Ratiu
Jordi Salicrú
Jozef Toporcer
Paola Caballero*

Segons violins

Alexandra Presaizen, solista
Jindřich Bardon, assistent
Emil Bolozan, assistent
María José Balaguer
Hug Bosch
Jana Brauningner
Patricia Bronisz
Assumpta Flaqué
Mireia Llorens
Melita Murga
Antoni Peña
Josep Maria Plana
Robert Tomàs
Marina Surnacheva*
Annedília Riestra*

Violes

Ashan Pillai, solista
Josephine Fitzpatrick, assistent
Franck Heudiard
Christine de Lacoste
Sophie Lasnet
Michel Millet
Miquel Serrahima
Jennifer Stahl
Andreas Süssmayr
Ricardo Martínez del Fresno*
Bruno Vargas*

Violoncels

José Mor, solista
Nabí Cabestany, assistent
Vincent Ellegiers, assistent
Núria Calvo
Lourdes Duñó
Jaume Güell
Olga Manescu
Linda d'Oliveira
Jean-Baptiste Texier
Erica Wise*

Contrabaixos

Christoph Rahn, solista
Enric Rigau, assistent
Dmitri Smyshlyaev, assistent
Jonathan Camps
Apostol Kosev
Josep Mensa
Albert Prat

Flautes

Frauke Oesmann, solista
Beatriz Cambrils
Christian Farroni, assistent
Ricardo Borrull, flautí

Oboès

Disa English, solista
José Juan Pardo
Dolors Chiralt, assistent
Molly Judson, corn anglès

Clarinets

Larry Passin, solista
Francesc Navarro
Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b
Alfons Reverté, clarinet baix

Fagots

Silvia Coricelli, solista
Noé Cantú
Thomas Greaves, assistent
Slawomir Krysmalski, contrafagot

Trompes

Juan Manuel Gómez, solista
Joan Aragó
Juan Conrado García, assistent solista

David Bonet
David Rosell, assistent
Martí Marsal*

Trompetes

Mireia Farrés, solista
Francesc Morales
Saül Rubio*
Angel Serrano, assistent
Adrián Moscardó
Jesús Cabanillas*

Trombons

Eusebio Sáez, solista
Vicent Pérez
Gaspar Montesinos, assistent
Raul García, trombó baix

Tuba

Pablo Manuel Fernández

Timbales

Gratiniano Murcia

Percussió

Roxan Jurkevich, assistent
Joan Marc Pino, assistent
Juan Francisco Ruiz
Ignasi Vila
Ignacio Bori*
Miquel Angel Martínez*

Arpa

Magdalena Barrera

Encarregat d'Orquestra

José Valentín Centenero

Responsable de

Documentació Musical
Begoña Pérez

Regidor

José Antonio García

Personal d'escena

Joan Luis
Ignasi Valero

* col·laboradors

ENS AGRADA LA MÚSICA

 el Periódico

GRUPO ZETA

Antoni Wit director

Nascut a Cracòvia el 1944, és un dels directors polonesos més ben considerats i, des del gener de 2002, és director general i director artístic de la Filharmònica Nacional de Varsòvia. Després d'estudiar direcció amb Henryk Czyz i composició amb Penderecki i Nadia Boulanger a París, va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de direcció Herbert von Karajan (Berlín, 1971), fet cabdal per a la seva carrera. Dos anys més tard, va ser ajudant de von Karajan al Festival de Pasqua de Salzburg i, durant aquest temps, va ser director regular a la Filharmònica de Poznan. Wit va ser director artístic per primera vegada el 1974 amb la Filharmònica de Pomerània i, tres anys després, va ser director artístic i primer director de l'Orquestra i Cor de Ràdio i Televisió poloneses a Cracòvia. Durant quatre anys va treballar amb la Filharmònica de Gran Canària, primer com a director musical i després com a director invitat, i des de 1983 fins a 2000 va ser director de la Simfònica Nacional de la Ràdio polonesa, abans d'arribar al seu càrrec actual a la Filharmònica de Varsòvia.

Com a convidat, ha dirigit les orquestres més importants d'Europa, Amèrica i l'Orient Llunyà: l'Orquestra Philharmonia, les filharmòniques de Londres i la de Berlín, la Staatskapelle de Dresden, la BBC Symphony Orchestra, la WDR de Colònia i la NDR d'Hamburg, la Tonhalle Orchester de Zuric, l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia i l'NHK de Tòquio. Entre els seus compromisos recents i futurs té el Festival de Budapest, les filharmòniques de Dresden i de Malàisia, les simfòniques de Mont-real, La Scala i la de Galícia i l'Orquestra de la Suisse Romande, així com la direcció dels concerts d'obertura del Festival de Primavera de Praga 2009.

Proposat sis vegades als Premis Grammy, Antoni Wit ha dut a terme més de cent cinquanta enregistraments per a EMI, Sony i Naxos. Ha venut prop de cinc milions de discos amb Naxos, entre els quals cal ressaltar l'enregistrament dels concerts de piano de Prokófiev, premiat amb el Diapason d'Or i el Grand Prix du Disque de la Nouvelle Académie. El 1985 també va rebre el premi Disc de l'Any d'EMI pel seu enregistrament de l'*Stabat Mater* de Szymanowski, i al gener de 2002 pel seu enregistrament del *Turangalila Symphony* d'Olivier Messiaen va ser premiat amb el Cannes Classical Award. Més recentment, els primers dos CD de la seva sèrie d'obres completes de Szymanowski van ser escollits en el Gramophone Editor's Choice i els dos següents van ser premiats amb el Music Magazine Editor's Choice de la BBC.

Antoni Wit va dirigir l'OBC per darrera vegada el mes d'abril de 1988.

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

+ informació a www.auditori.cat
www.obc.cat

AUDITORI-SIMFÒNICA

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

NOVEMBRE

divendres 4 21h
dissabte 5 19h
diumenge 6 11h
Preus de 20 a 45 €
dimarts 8 21h
Preu 25 €
Sala 1 Pau Casals

PLANETA MOZART

VARÈSE *Intégrales* | **MOZART** *Concert per a flauta, arpa i orquestra*
BERIO *Sequenza núm. 1 per a flauta sola* | **MONTSALVATGE**
Variacions sobre un tema anònim per a arpa sola | **MOZART**
Simfonia núm. 41 "Júpiter"

Pablo González director
Frauke Oesmann flauta · **Magdalena Barrera** arpa

NOVEMBRE

divendres 18 21h
dissabte 19 19h
diumenge 20 11h
Sala 1 Pau Casals
Preus de 20 a 45 €

EL TXAIKOVSKI MÉS ROMÀNTIC

BARBER *Adagio per a cordes* | **TORRES** *Libro de los secretos.*
Obra encàrrec OBC i Fundació Autor | **TXAIKOVSKI** *Simfonia*
núm. 6 "Patètica"

Pablo González director

LA BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA A L'AUDITORI

OCTUBRE

diumenge 30 11.30h
Sala 1 Pau Casals
Preu de 10 €

LA FORÇA DELS METALLS

Obres de
XOSTAKÓVITX, **PASCUAL-VILAPLANA**, **FRITZE** i **FERRER**
Salvador Brotons director · Spanish Brass Luur Metalls

AUDITORI-MODERNA

1a Temporada de Música per a Cobla

NOVEMBRE

divendres 4 21.30h
Sala 3 Tete Montoliu
Preu de 15 €

GUILLAMINO

Fang

El nou disc de Guillamino és la cara més ballable i melòdica del músic més inquiet i inclassificable de l'escena barcelonina. *Fang* és una mescla d'electrònica, música negra i sons arreplegats de tot el món.

AUDITORI-CAMBRA

Temporada de Cambra i Recitals

NOVEMBRE

dijous 10 20.30h
Sala 2 Oriol Martorell
Preu de 15 €

ANDREAS BRANTELID

DEBUSSY *Sonata per a violoncel i piano* | **SCHUMANN** *Five Pieces in Folk Tone* | **KODALY** *Sonata per a violoncel i piano*, op. 4
BEETHOVEN *Sonata en re major*, op. 102 núm. 2

Catalunya Música amb l'OBC

Cat **M**úsica

Segueix el concert en directe per Catalunya Música, els diumenges a les 11 h.
En diferit pel canal d'internet catclassica.cat, els dimarts a les 21 h.

O bé recupera l'àudio a qualsevol hora a catmusica.cat.

Pots preparar l'audiència escoltant el programa Guia d'orquestra, els dijous a les 23 h.
i els diumenges a les 9 h., o sempre que vulguis a catmusica.cat.

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Visiteu el nou web de l'OBC!

www.obc.cat

Reviviu els millors moments de la vostra orquestra amb els vídeos, àudios i sessions fotogràfiques dels concerts.

Compartiu tota la informació amb els vostres amics a Facebook i Twitter.

Consulteu tots els detalls de la temporada de l'OBC: concerts, músics, artistes convidats, repertori,...

**Ara, la teva Orquestra,
més a prop!**